

Németh Csaba aranydiplomás testnevelő tanár

Ötven éve szerzett diplomát a Magyar Testnevelési Főiskolán *Németh Csaba*, aki ebből az alkalomból a minap vette át aranyoklevelét a jogutód felsőoktatási intézményben.

– Tősgyökeres veszpréminek tartom magam, annak ellenére, hogy Budapesten születtem. Itt jártam általános és középiskolába, s a Testnevelési Főiskola elvégzését követően azonnal vissza is tértem ide – emlékezett Németh Csaba, aki a közelmúltban ünnepelte 72. születésnapját.

Alig múlt huszonnégy éves, már középiskolai tanár volt – egy évig a közgazdaságban, majd az egykori alma materében, a Lovassy gimnáziumban. Futballkedvelő édesapja – aki egyébként a Veszprémi Vasasnál tevékenykedett – szeretett vele a sportot. Első sportága a vívás volt, amit később abbahagyott, mert jobban vonzották a labdajátékok. Pedig középiskolásként országos harmadik helyezést ért el egyéniben és csapatban egyaránt, és olyan ellenfelekkel küzdött meg a páston, mint

például a későbbi olimpiai bajnok *Kamuti Jenő*. Németh Csabának a kézilabda volt a kedvence, de szerette a kosárlabdát és a labdarúgást is.

– Édesanyám jobban örült volna annak, ha a zenei pályát választom. Zongorázni tanultam, majd az első városi zenekarban első csellistaként játszottam. Ám rövid ideig tartott a zenei pályám, mert a labdajátékok ennél is vonzóbbnak bizonyultak.

Felnőttként három területtel kötelezte el magát. Első számú feladatának a tanítást tartotta. Ehhez szorosan kapcsolódott a diáksport, amelyben országos sikereket ért el kézilabdacsapataival. A harmadik pedig az egyesületi munka volt.

– A tanítás során szerzett élmények meghatározónak bizonyultak. Öröm volt közreműködni abban a fejlődésben,

amit a gimnázium első osztályától a negyedikig bemutatnak a gyerekek – mesélt testnevelői munkájáról. – Már második gimnazistaként eldöntöttem, a Testnevelési Főiskolára fogok jelentkezni az érettségi után. Nagy lökést kaptam ehhez tanáromtól, *Bakos Istvántól*, aki később a kollégám lett a Lovassyban, és ma is jó barátok vagyunk. Annyira szerettem tanítani, hogy akkor sem váltottam, amikor főfoglalkozású edzőnek hívtak a férfi kézilabdaklubhoz.

1982-ben létrehozták a Közlekedésgépészeti Szakközépiskolát, amelyet a Lovassy gimnáziumból átvett osztályokkal indítottak. Bakos István és Németh Csaba közül az egyik testnevelőnek át kellett menni az új tanintézetbe.

– Amikor ezt közölte velünk az igazgató, számomra természetes volt, hogy nem az egykori tanáromnak, hanem nekem kell váltanom. Abból a szempontból örültem az új helynek, hogy egy tágas csarnokban dolgozhattam, és az iskolához tartozott az uszoda is.

Németh Csaba nyugdíjasként sem tölti tétlenül a napjait

Németh Csaba korán szerepet vállalt a diáksportban, 1988-tól a megyei szervezet elnöke. Erről a tisztségéről augusztusban fog lemondani, mondván: most már jönnek a fiatalabbak. Évente mintegy hatvan versenyt szerveztek, köztük nem ritkán országos döntőket is, melyeken sikeresen szerepeltek a tanítványai. A diáksporttal párhuzamosan végezte az egyesületi munkát. Előbb a kézilabdázókat edzette, majd az egyetemi kosarasokat, akikkel két éven át NB I-esek voltak. A kezdetektől dolgozott a Veszprémi Építők SE-ben, az MKB Veszprém KC jogelődjénél. Irányítása mellett nyerték meg a kézilabdázók a megyei bajnokságot, majd a sikeres osztá-

lyozót követően feljutottak az NB II-be. *Kiss Szilárd* segítőként később másodedzőként dolgozott a klubnál. Ma már csak bérletesként látogatja a kézisek meceseit, de szeptembertől nem újítja meg a bérletét, mert – mint mondja – neki ez már drága.

– A feleségemet is a sportnak köszönhetem. Két évfolyammal lejjebb járt a TF-re, és amikor végzett, összeházasodtunk. Ennek már negyven-nyolc éve. Fiatalon kiváló tornász volt, most pedig nagyszerepű nagymama, és mindent megtesz a három unokánkért. Nyugdíjasként sem tölti tétlenül napjait Németh Csaba. Szeret főzni, és amikor hétfőgén összejön a család, ő készíti az ebédet. Emellett Lovason szülője van az egyik lányának, ezért jó ideje borászkodik. Mint mondja: sok munkája van benne. Bort nem ad el, elfogy baráti körben.

– Tevékeny ötven évet éltem meg a diplomaosztó után – foglalta össze életének ezt a fél évszázados szakaszát Németh Csaba.

DARCSI ISTVÁN